

El Roure

Perafita

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 1200 metres per pista forestal de la carretera BV-4601, punt quilomètric 20'350

Coordenades:

Latitud: 42.03365
Longitud: 2.11523
UTM Est (X): 426764
UTM Nord (Y): 4653891

Classificació

Número de fitxa 08160 - 10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Perafita. 1991.
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 000700DG25D006
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 10/06/2008 - 02:00

Descripció

El Roure està situat en un punt elevat a l'extrem superior del serrat del Moro, a l'est de la Riera i al sud-est del nucli urbà de Perafita.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions formada per un volum principal de planta baixa i un pis fruit de múltiples ampliacions bastit amb murs de maçoneria de pedra amb poc morter i amb carreus treballats delimitant les cantonades. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior.

La façana principal, orientada a l'est, conté a nivell de planta baixa una espitllera emmarcada amb monòlits de pedra treballada, un portal emmarcat amb pedra treballada, una finestra emmarcada amb maó i una obertura d'arc de mig punt emmarcada amb pedra treballada. Al primer pis hi ha cinc finestres, una emmarcada amb monòlits de pedra treballada, una amb maó i dues amb pedra bisellada.

La façana sud conté tres espitlleres emmarcades amb pedra treballada a la planta baixa i tres finestres emmarcades amb pedra bisellada al primer pis, una de les quals amb llinda de fusta.

La façana oest conté l'antiga comuna, d'obra vista, adossada al centre. A nivell de planta baixa hi ha quatre obertures, dues de les quals espitlleres emmarcades amb pedra treballada.

La façana nord conté un cobert adossat a la part dreta, a l'interior del qual s'observa un portal emmarcat amb pedra treballada i llinda de fusta. A nivell de primer pis hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada, una amb monòlits de pedra bisellada i una tercera emmarcada amb pedra treballada i llinda de fusta. A l'extrem esquerre hi ha adossada una cisterna de planta circular bastida amb murs de maçoneria de pedra. Just davant la façana principal de l'edifici i en un nivell lleugerament superior hi ha l'era de la masia, de forma semicircular i delimitada amb lloses, i uns metres més avall hi ha diverses estructures d'usos agropecuaris bastides amb murs de maçoneria de pedra.

Història

El Roure es troba documentat l'any 1326 i era posseït per la Pabordia de Desembre de la Catedral de Vic en època baix medieval. Pere Ferrer, possiblement hereu del mas Roure, va ser elegit el segon sots-veguer del Lluçanès. La masia es torna a trobar documentada en el fogatge de 1553 formant part de la parròquia i terme de Sant Boi de Lluçanès.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

